

על הצלם

וילט

נעה עמיאל לביא | צילום: ליאור עפרון

"אני זכר פעם אחת שקיבלתי דוח מ"צ. במשפט לא הצלחתי לדבר, זהה חוסר אונים. בבית הגמגום לא כזה קשה. אף אחד לא בא אליו ואומר לך מה לעשות" ●
אחד אחד מהאוכלוסייה הבוגרת בארץ מגמג ● כשהם מתגייסים הם צריכים להתגבר על הפופול שעשוי לצנוח, על הפעולות היומיומיות שמסתבכות - ועל הביטחון העצמי שמתעורר

לצאת מאזרור הנוחות

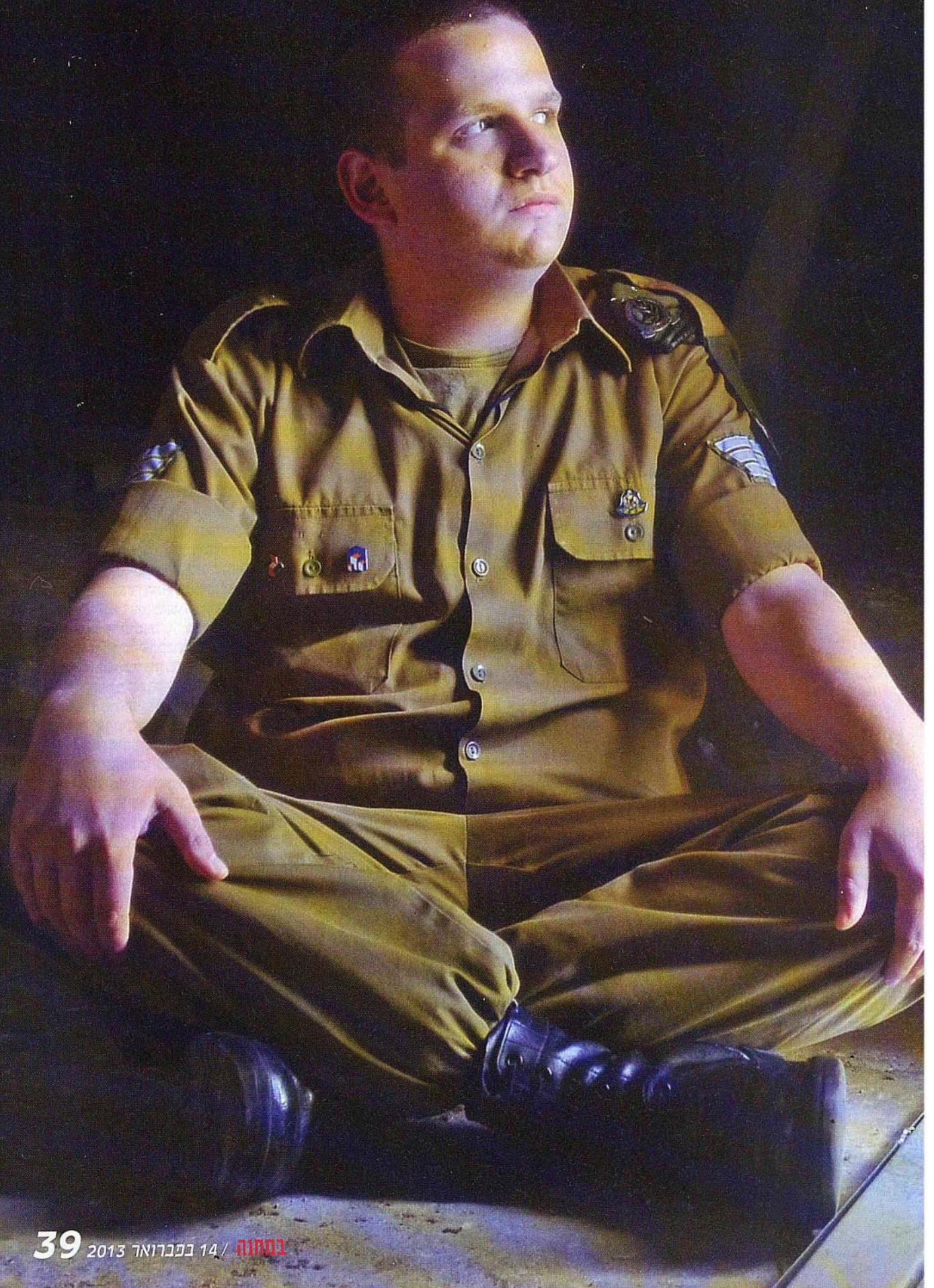
כש"ד רותי עוזרי מהחוג להפרעות בתקשות בפקולטה לרפואה באוניברסיטה תל אביב, וכן ממכון שמיעה ודירות בבית-החולות תל גונטי, עובר בתורשה, אבל לא ידוע אילו גנים גורמים לכך. לדבריה, פורץ א澤לים בעקבות אירען ורגשי. "יש המון ילדים שהגמגום מתרעע שהוא מושך מכם", אומרת אמה מני פניש, היא מוסיפה, אבל ברגע שהאדם מושך באופן ורגשי - ה cedar הטכני מתעורר, וכך הוא מתחילה למגם.

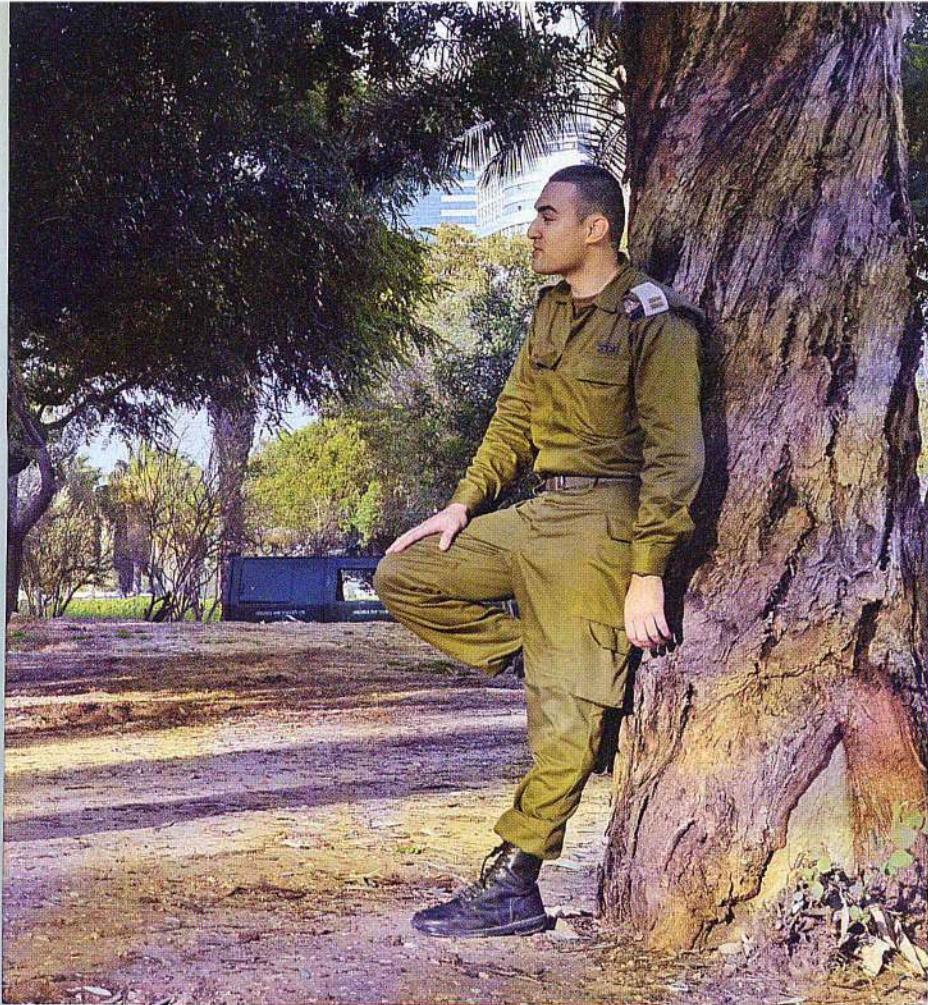
לפניהם כחשים שנה נערכו סדרת מחקרים משמעותיים שניסו לכמת את התופעה. הם מצאו כי שיורו המגמגים בקרוב האוכלוסייה הבוגרת בעולם הוא אחד. אם מתאימים את הממצאים לארץ, אורקלוסית כבדי הלשון מונה בערך 51 אלף נפש - וניתן לואות את האחוות, האלה גם בצבא, בין משותי הקבע והחוכה. בסטטיסטיקה המגדרית, אגב, הכניםים "מובילים" - ביחס של ארבעה מגמגמים על מגמגמת אחת. הגמגום פורץ לרוב בגיל הרך, גילאי שנותיהם וחיצישלוש, וב-80 אחוז מהמקרים חולף ונעלם. למרות זאת, אין ממש חוקיות, והקשר יכול להופיע בנסיבות מגיל מבוגר, ובחלק מהഫעים פשוט המשך בנזק הבא

גבול מצרים. סמל אילין קניין, או עוד לוחם צעריר בגדר 12 של גולני. עדין באמצעות השמירה שלו, מכבה שימושו יגייע ויחילף אותו. הוא ניצב שם בלבד: רק הוא, הנשך והקשר. להפעיל את הציר הוא ידרע היבט, אחריו טירונות ארכיה ומperfcta. הוא דריך, הולך בעצונות קרים ואהורה, ממתין שהזמן יעבור. הגבול אמנם נפיין - החשש מהחטיפת חייל עדין גבויה. אך הפחד העיקרי של מלך קניין הוא לא מוכחות האויב אלא מלשנו שלו, שעוללה לבגוד בו ודוקא ברגע האמת, ככל צלילה לעלות בקשר", מרגיע סמל קניין, היום נגה חוף"ק. "אבל זה היה קשה. אין ספק שהוא משפיע על התקףך. בכלל, עלולה לשמשה לך בשאתה מגםם זה נורא מלחץ. לא תמיד מתחשבים בזה".

קניין וזכר במעופל כשחיה לגםם, בערך בכיתה א'. הגמגום אצל תורשי, ושני הוריו מגמגים גם הם. כשהגיעו למושב' לצי הראשון נקבע לסייע בפרופיל על גמגו - שלא מען ממן להגיא לשירות קרכבי. "זה היה לי חשוב", הוא אומר בפשטות. כמו קניין, ישנם חילימ' ובאים בצד שמולקמים בגמגום - מי באופן בולט, שאיא-אפשר לפספס, וכי חילוק משורותים בתפקידים קרכבים, אחרים תומכי לחימה ובתפקידים עוזבים. כמוום אפשר למצוא מגמגומים גם בתפקידי קינה ופיקוד, חילוקים שהפכו את הצבא לקרביה, כוה שנוטן להם הדרמות נורית להתחילה מחדש ולהפסיק לפחות - ואחרים שנאלצים להתחמוד עם מציגים לא פשוטים, או ל��יהם על הפופול שירוד.

"הטיפוליים לא עבדו,
בכתה ב' גמגמתי
קשה. בסולם של 1
עד עשר, הגמגום
השפיע על חי
ברמה 9". סמל יחב
פולטיציאן

"יש פעמים אני מרגיש שדווקא המגמות גורם לי להיות חזק יותר". סגן דב' גורייב (מיין) וסמל פולטיציאן

"אין אבקת קסמים". רס"ן הרשקביץ וד"ר עורותי

לא לבקשסלילה

כשהרשקביץ מנסה לתאר מגמות, היא משתמשת דווקא בדרמי של קרחון. "ברקחונינו בדרך כלל רואים רק את החיצונית", מסבירה הרשקביץ בזיכരונות. "אנחנו מכון מטפלים בכחוז", בינה שרוואים, אבל חוץ כדי גם מה שבפנים. ביגל שהוחיללים אלה מגיעים אלינו, הם מתמודדים עם המגמות כבר שנים רבות. הם סוחבים אותם וברים נוספים - חוסר בתקשורת, הימנעות".

המילה הימנעות, שחוורת בשיחתם עם הרשקביץ פעמים רבות, היא דרכ לתרא את אורח חייו של כבר לשון - אחד שנמנע מראש מתקשרות יומיית בשל הקושי המילולי. "דברים שלכלנו נראים מאוד טרייזיאליים, כמו לחומין תור בטלפון או לבקש הכונה ברוחבו, הם דברים שקשה ממש בעורו חלוף".

במידה מסוימת, הסיטואציות שהילים ננסים אליהן בmphלך השירות - שיכולות להיות מכihilות - עשויה אפילו להחריף את המגמות. אפשר להגיד כי בביטחון שאין חיל כבר לשון שלא נתקל זאת בעצמו - כמו סמל קניין. "אני זכר פעם אחת שקיביתי דו"ח מ"צ, וכשהלכתי למשפט לא הצלחת אי-אפשר לדבר מהלץ", הוא משוחזר. "הלץ תוקע. אני לא מצליח

עמרי ליפציג, מנכ"ל

ארגון המגמות

"המגמות מורה"

פרופיל, אבל

במידת הצורך

אפשר לגשת

לוועדה רפואית.

גם זה תלוי איך

יהיה הדיבור

ביום הועודה"

המשך מעמוד קורם
לחיעלים בשלה מאוחר יותר. "לפעמים למוגום פשוט נמאס מהבן-אדם", מוסיפה ד"ר עורותי בצחוק חם.

בגיל הגיס, שכבדה הלשון על מרים, הם מקבלים כתובת אחת לביעותיהם: מכון "דעת" בצריפין, שכפוף לחיל הרפואה ומטעפל בחילים ובארגוני קבע שוכבים מקשרים כדי כור ובשילוב. במרקם חריגים, הם יגיעו לשם עוד לפני הגיס, כבר אחרי הזמן הראשון. "בשלב" בוגיע לכך זה לרוב כדי לקבל חוות דעת לשלכת הגיס", מסבירה בוחירות רס"ן שר הרשקביץ, מפקדת המכון, ומזכינת שמדוברתו בו בין היתר קליניאיות תקשורת ומומחיות בתחום המוגום.

מעבר להפנייה שנייה לקל מלכון, גמוגם הריך עשוי להורד פרופיל - לעתים מספק כדי למנוע מהיל לשרת בקרבי. "גמוגם בהחלט מורד פרופיל", חורץ עמרי לפיצין, עברו לחום בחטיבת הנח"ל, היום מנכ"ל ארגון המגמות של ישראל. "אני מקבל המון פניו מוחרים של ילדים שחוושים מזה. למרות שבמידת הצורך אפשר לגשת לוועדה רפואית ולהעלות את הפרופיל - וזה תלוי גם איך היה הדיבור שלהם ביום הועודה. ברור שבעוד, מגמותים יכולים לעשות כל תפקיד בצד. אני בעצמי התייחס, וזה היה לא קל - אבל עשיתי את זה".

אחרי שכבר עברו לשירות חיל והגיעו למכון, החילים ועובדים מברכים להם טיפול הוותם. "אנחנו גמוגם ומתאימים להם טיפול הוותם. מקיימים פה במכון שני סוגים של טיפולים לחילים המוגמים", מפרטת רס"ן הרשקביץ, "אחד הוא טיפול פרטני, בו החיל יושב עם קליניאית תקשורת וייחד הם עובדים על תכניות לשיפור שף הדיבור, והשני - טיפול קבוע". אחת למספר חורשים, ובהתאם לביבוש, נפתחות קבוצות טיפול יעדרות המנות 9-14-15 גילאים מגמים. מתחילת 2013 נפתחה קבוצה אחת, ובמהלך השנה החולפת התקימו כמה וכמה קבוצות אחרות. "אני מאמין שבשורר חדשניים נפתח קבוצה נוספת. "נספה", מפרטת הרשקביץ. "אנחנו משתדרלים שהקבוצות יהיו באותו גיל, כדי שהдинאמיקה בין חברי הקבוצה תהיה טבעית", היא מציינה, ויחד עם זאת מוסיפה שרוב המשתדרים הם חיליל וחובב. "אני יכולה להגיד שבערך 95 אחוזים מהפניות אלינו הן של חיליל וחובב". קבוצות הטיפול מתקיימות אחת לשבוע לפחות שבועיים, אותן מנהלת קליניאית תקשורת -

לעתים אף הרשקביץ עצמה. הטיפול עצמו מתחולק לשנים - עבורה על תכניתה, כמו נשימות ושתף הדיבור, ומהצד השני עבורה על החלק הסמי. "בחיל הזה אנחנו למשה עובדים על כך שכל אחד יוכל להגדיר מהם מצבים של דיבור שיותר קשיים לו, שהוא רוצה לשפר. החיל בוחר את המטלות שלו לשבוע הקרוב, וככה הוא יוצא מהאור הנוח שלו, מתגבר על הקשיים".

הטיפול הקבוצתי, לדעת רבים, הוא האידיאלי עבור מגמותים רבים. "אם מגמות יישב לכבר בחדר וידבר לעצמו או אפילו לכלב שלו, הוא לא יגמוגם. הוא ידבר בצוורה שוטפת", אומרת ד"ר עורותי. "לכן כשמפגשים את המוגמים וגורמים להם ליצור שיחה בחברה, מוציאים אותם מאזור הנוחות שלהם, והם יכולים להתגבר על המגבתו". יחד עם זאת, شيئا מרגשות שעת הטיפול הטכני במוגם ניתן לבנות קוסטמי. "המוגם הוא לא דבר חולף. יש תקופות שבהן הוא פחות בולט, אבל אי-אפשר להעלים אותו למגררי", מדגישה הרשקביץ. "אין איום אבקת קסמים אני מפוזרת טיפול, והמוגם יעלם".

איך קוראים לך?

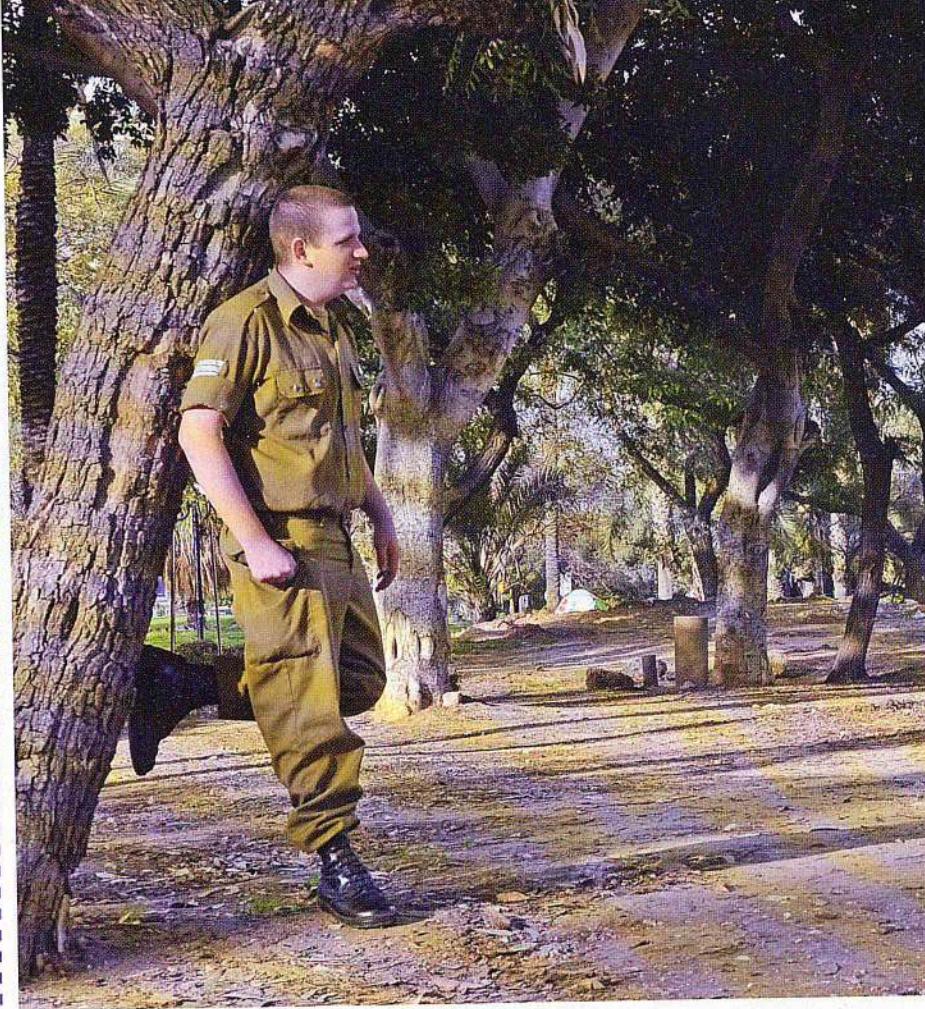
כיום, מי שימושוה עם דג'ורייב יתקשה להבחן בגמגום. הוא עתודאי שישים את התואר הראשון שלו בהנרתת מכוניות בטכניון. במהלך תואר התחל היזק של השינוי, שטאפס תאוצה דזוקה בקורס הקצינים - שעשו לחיות כמו מכון מתמשך. "בשלב מסויים הבנתני שאני פושט חיבר להשלים עם הגמגום שליל ולחווית איתה", הוא אומר. "לא רק שלמוני קיבל אותו ואני חיו איתה בשלהם, אלא אני אפילו גאה בו. אני לא אשקר, אבל הגמגום הבהיר אותו לחיותם של אחים מהפניהם".

התהיליך הזה, כמו שאפשר לדמיין, לא קרה ביום אחד. כשהשגם מ"ד נכנס לתפקיד התערעפני מפניו על הקשי. המפקך לא התרgesch - והוא בוה אוגר. "אני רודצה שתאנם בוכנים", המפקך ספק הצעיר, ספק קבב. דג'ורייב היסס ואוז חליט להתמודד עם האתגר - וזה לא היה פשוט. הרום הוא וכור נס אחד במיהור, בו במהלך ההרצאה החל למגום באופן בולט. "ביקשתי סליה", הוא אומר בוכנות, "ולאחר הכנס ניגש אליי אחד מהקהל אמר לי: 'ב'חימס אל תבקש סליה'. נזוק, גם עכשווי אני עובד על עצמי, אבל ברור שעד היום אני ממש לחוץ לפני כל נס". הגויס לצבא של סמל הח'ב פוליטיציאנו, בן 22, המשרת באגף ההנדסה והבינוי בחיל הלוגיסטי, עבר באופן חלק יחסית. בשיחה איתו הוא עדיין מגמגום, אך מודה כי זה שיפר משמעותיו מהמצב בו היה לפני הצבא - כדי שמדובר מגיל שיש, שלא תמיד קיבל יחס נחמד מצד חבריו לספסל הלימודים. "התחלתי לנגן אחר שבשא שליל נפטר. וזה התחליל בפתאומיות, למוטות שאצלם במשפה זה תורשתי. בdryuk עלייתי אז לכתחא', והציקו לי המון", הוא נזכר והגמגום מתגבר. "ערכתי המון טיפולים, ווכם לא עברו, ובכתבה ב'גמגומי' קשה. ילדים כמוני היה מה להגיד על זה. אני חוש שבסולם של 1 עד עשר, הגמגום השפיע על חי ברמה 9".

בשלב מסוים, כמו רבים כמוו, פוליטיציאנו החליט "לחזור עם הגמגום", ולא לסתות להילחם בו. כשהגיעעה העת להתגייס, הוא באבל ואת עשה זאת בחשש מטוסים, באי וראות לאופן שבו דיברוו ישפיע על השירות הצבאי. להפתעתו - הצבא היה וחוק מהיסודי. "הכניםה לצבא הייתה ממש טבעית. לא הרוגתי לשנייה שמפלים אותו בגול הגמגום, להפוך איפלו", הוא אומר. "קיבלתי הזרמנויות להגשים את עצמי מבחן מקצועית, וזה ממש מעוניין".

מה שפטליציאנו מספר מוכך למטופרים בנושא. "בעבר לא ידע איך להתייחס לגמגום. הום לאחר מחקרים רבים מבניים שגמגום כלל לא משפיע על האינטיגניציה", שוחחת ו"ר עורות" את המבזב. " sitcomים הרכה יותר מתקבלת את השונה והאהר, ואו הגמגום פחות משפיע. היום אפשר למצואו אנשים בכדי לשון בכל קשת המקצועות - החל מאנשי אקרמיה ועד פפלו וועבי דין אנשי תקשורת. יש הבנה שגמגום לא עוזר בערך".

מעבר לכך, במהלך השנים עברו תחת טיפולו המסור שי ד"ר עוזרי לא מעת מטופלים. הניטוון אפשר להסביר על גנטוזות חמן בוחנתו הרבה אצל בכדי לשון מוטיבציה לשינוי. לצד הבר מצויה והתחלה של מערכות יהיסם, היגויס לצבא הוא לא ספק אותה בchan. "לפעמים חשבות של מהתבגרים על סוף גויס אין זנון גם להגייע ולטפל בו, בין הבגרויות והחולץ", היא מוסיפה. "אבל הום ורק בפרק התחלת הדרשה, שפותחת אולי פחח חדש, להגייע עם דיבור טוב יותר. בסופו של דבר, לדעתינו, החשש הגובל ביותר של חיל טרי זה ככליא יצליח להציג את השם שלו", היא אומרת. "שהמפקך ישאל, איך קוראים לך? והטירון לא יצליח להגיד את שמו". ■

להוציאו מיל', וזה חוטף אוניב. ברור שאני מרギיש בונה יותר לדבר עם חברים בבית, שם הגמגום לא כוה קשה. אף אחד לא בא ליל' ואומר לך לעשות ככה ולעשות ככה. שיחה עם הקצין של' ייכלה ממש להליך, או לדבר מול קבוצה, כמו בישיבה".

גם טיפולו של מיל' רושע עבו כבדי הלשון לא חמיד זמין במציאות הכח"לית - גם כשכהונתו טוביה. "בתחילת השירות הלכתי לטיפול, אבל הקצין של' לא אישר", הוא מספר. "הפגנותו היו פעם בשבועוימי חמישי והיתה צריך לקחת אוטובוס הבכיתה, והוא לא הסכים שווה קירה. הלכתי לשתי פגישות, ומما לא הלכתי לקורסים יותר. זה מרגיש קצת כמו פפסום, כי היתי יכול עכשו לסייעו והוא כבר לא היה לי את הגמגום".

בנגדור לקיןין, יש כדי לשון זה"ליים שמתבגרים על הקושי דזוקה בזוכות הבחירה להעמיד את הגמגום שלהם במרוץ, ולכלת עם הראש בראש, עד הסוף. סגן אליל דג'ורייב, 25, קצין מדריך (קמ"ד) בחטיבת הטכנולוגית בדורוד, הוא בחולט אחד מאותם לובשי מדים שלא נתנו לנו גמגום לעצור בעדרם, אול' אפילו להפוך. "יש פעמים שאמי מריגש שדרוקא הגמגום גומד לי להיות חזק יותר, העממי אותי בפני סיטואציות שלא היה עמד בפניהם ללא הגמגום וגם פתח אותי לדברים חדים", הוא אומר בഗווה.

dryuk מגמגום מגיל צער. כבר בבית-הספר הייסורי למד על בשרו כמה ילדים יכולים להיות אוכרים. "סבירamente מושך מהתעללות - ילדים צחקו עליי בלי סות, לא עשו לי את החיים קלים", הוא מוסיף בשמי חירות, כזה שומר לאלה שהצטלו הלחוכיה כבר מי הם. הוא היה תלמיד מצטיין, אך בשיעורים בכיתה מעולם לא הרים את היד לענות את התשובה הרכהה הרכינה. עד היום הוא זכר כיצד התשובה עמדה לו על קזזה הלשון, ואיך אותה לשונ בגדה בו.

**dryuk עזרתי,
אוניב תל אביב:**

- "החשש הadol"**
- "bijot של חיל טרי"**
- "מגמג זה שהוא"**
- "לא יצלה להגיד"**
- "את השם שלו."**
- "שהמפקך ישאל,"**
- "והטירון לא יצלה"**
- "להגות את שמו"**